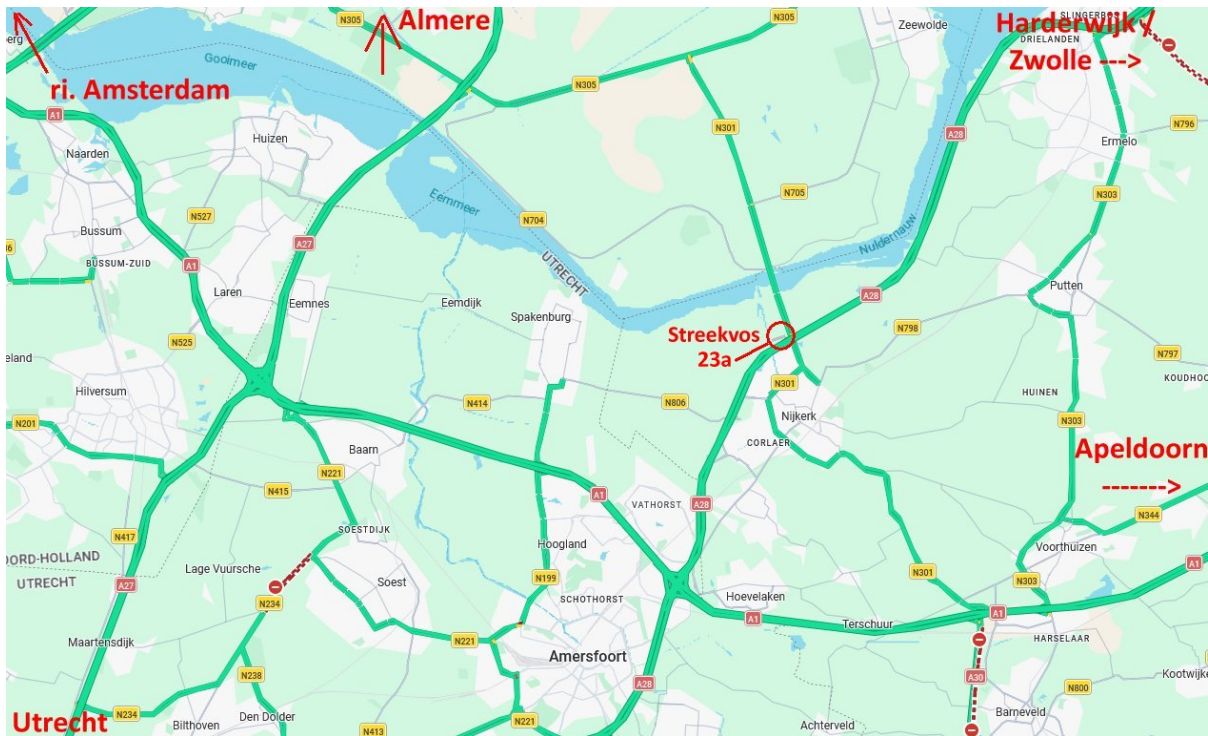
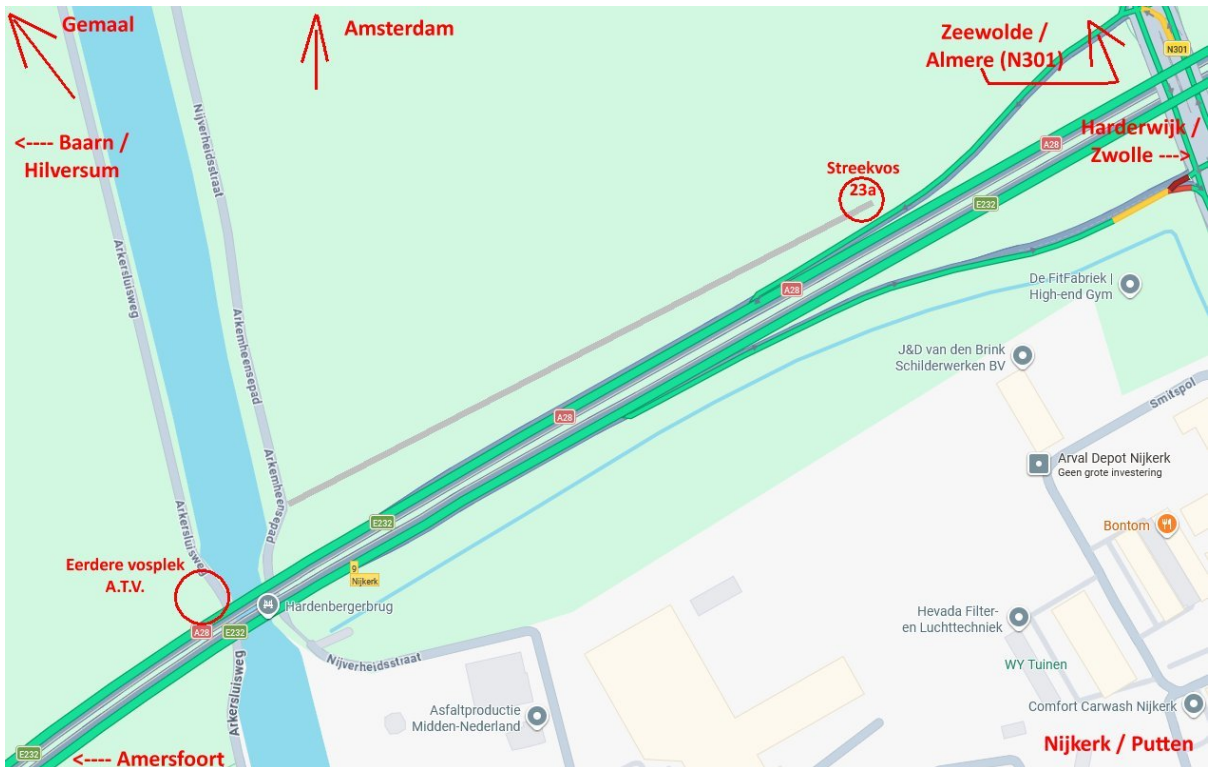

STREEKVOS EDITIE 23a
ATV by Night / De Smikkelvos
27 – 06 – 2026

Locatie: Arkeheensepad, Nijkerk.
Afstand: n.v.t.

Het was een week en een dag later maar de omstandigheden leken identiek te worden. Dreiging van zwaar onweer leidde tot crisissamenleg tussen mij en de hoofdorganisator Pierre uit Amersfoort (A.T.V.) want hij twijfelde sterk of het wel verstandig was zijn beoogde locatie voor de eindvos te gaan gebruiken. Deze lag namelijk open en bloot op vlak land zonder enige schuilplaats in de buurt. Ik raadde het hem sterk af (wijs geworden – hoop ik – sinds vorige week vrijdag met Streekvos 23) en hij bevestigde mijn visie door de weermodellen er bij te halen. Die logen er ook niet om, want ze spraken over mogelijk het zwaarste noodweer in 25 jaar in het verschiet. Pierre koos eieren voor zijn geld en bleef thuis. Hij heeft namelijk de voor een radioamateur gouden situatie dat hij op één van de hoogste punten van Amersfoort woont. 50 meter vanaf de grond + dat Amersfoort als locatie ook al hoger dan de omgeving ligt. Je kunt bij Pierre uit het raam kijken en dan zie in je verte gewoon de kustlijn liggen waar ik bij in de buurt woon (Ijmuiden, Velsen, Beverwijk, Zandvoort, Egmond...). En laat Pierre nou ook beschikken over 2 masten met geweldige antennes er op. Dat had hij al eerder gebruikt als voslocatie dus dan nog maar eens. Wie weet gingen we nog mooie plaatjes schieten van bliksemschichten... nou dat gebeurde inderdaad. Maar dan moesten er eerst nog even 2 andere radiovossen worden gevonden t.w. eerst de Feestvos van Danny Half Watje en dan deze Streekvos.

Aan het begin van de avond zag het er allemaal heel onschuldig uit en was het warm... Net als vorige week.

Wij hadden in de eerste plaats een plek besproken voor onze Streekvos ergens in de buurt van Hilversum en Huizen, maar omdat Pierre naar Amersfoort verhuisde met zijn eindvos en Danny met zijn Feestvos in Zeewolde zou gaan staan, leek het mij logischer als wij (als tussen liggende radiovos) naar Nijkerk gingen verhuizen. Anders zouden de deelnemers zinloos eerst van Zeewolde naar Huizen moeten hebben gereden, om vervolgens weer naar Amersfoort te moeten, terwijl je vanaf Zeewolde over de N301 en A28 veel sneller in Amersfoort bent. Uiteindelijk ging het om dat (overigens verschrikkelijk lekkere biologische) broodje bal, welke bij Pierre zou worden aangeboden.

Maar uiteraard ook om het feit (en daar had ik deze Streekvos verhuizing vooral voor bedacht) dat er later op de avond noodweer zou komen. 'Hoe eerder we de deelnemers bij Pierre thuis hebben, hoe beter' was mijn overtuiging. Het 2^e plan was nog niet de plek waar wij stonden met de Streekvos, want ik had met Pierre overlegd dat ik ging proberen een plekje te bemachtigen op een kleine parkeerplaats die werkelijk 'achterlijk' onbereikbaar ligt en dan ook (al kon je de Streekvos er hebben zien staan) gewoon niet te bereiken was, omdat de ingang totaal waanzinnig verscholen en omslachtig ver zou liggen. In Pierre's stem klonk duidelijk binnenpret toen hij mij dat hoorde vertellen, maar geen zorgen Pierre. We gaan ze nog wel een keer pesten met deze locatie! ☺ De reden dat ik uiteindelijk niet voor deze gekozen heb was a. omdat ik vroeg in de avond ook al beweging aan de horizon had gezien en de vos niet te lang wilde laten duren (tot of tot in het noodweer, met vorige week vrijdag nog vers op mijn netvlies) en vooral omdat ik mij bedacht dat het feestje wat daar plaats had deze avond, waarschijnlijk zorgde dat de parkeerplaats bomvol auto's stond en er dus geen binnenkomer meer bij zou kunnen (ja ik was bekend met deze locatie en wist ook wat er deze avond zou gebeuren, dat had ik namelijk afgezegd om Pierre en Vera te kunnen assisteren bij hun evenement vanavond).

En zo kwam het dat ik besloot om onder de A28 te gaan staan op de Nijverheidsweg op het industrieterrein achter de McDonalds van Nijkerk. Maar aangekomen hier bleek hier nog een dingetje roet in het eten te gooien. Ze hadden hier namelijk betonblokken met paaltjes er tussen in het weggetje onder het viaduct gezet, om dit echt tot fietspad te degraderen (waarschijnlijk om sluisverkeer van Nijkerk naar Zeewolde te weren als de N301 file had, maar ik denk dat dit te snel handelen geweest is omdat de N301 laatst nog groot onderhoud kreeg en de afrit van de A28 toen was afgezet. Dus logisch dat het toen druk werd op het Arkeheensepad. Dat zal nu echt wel over zijn).

Ik dacht even na, liep met Rob even onder het viaduct door en keek aan de andere kant van de A28 waar ik nog een oud bijna vervallen asfaltpad wist wat recht naar de afrit op de A28 naar Zeewolde (N301) loopt. En jawel dat pad was toegankelijk. Dus auto in, industrieterrein uit, via de Berenkamperweg (N301) over de A28 heen en richting Zeewolde tot het eerste verkeersplein (bij de Harderwijkerbrug) en daar 3-kwart rond en linksaf richting het Museumgemeal. Weer eerste links en helemaal terug rijden tot het viaduct van de A28. Wie op Google Maps keek ziet midden in het Arkenheensepad een onderbreking zitten, waar door het lijkt alsof je daar niet verder kunt. Maar ik wist dit niet klopt, want Pierre heeft zelf aan de overkant van de vaart gestaan een tijdje terug en omdat Rob en ik daar toen als 1^e binnen waren, hebben wij veel deelnemers zien aankomen. Diverse daarvan dachten dat de vos aan de overkant stond en kwamen juist over dat pad vanaf de Harderwijkerbrug richting de vos toen. Dat zou natuurlijk nooit hebben gekund als die weg onderbroken was geweest. Dus daarom koos ik er voor na ons korte onderzoekje meteen 5,5 km om te rijden naar de andere kant van het viaduct en het oude bijna vervallen asfaltpad af te rijden. Daar troffen we tussen wat greppels waar je bijna geen zicht op had een vrij hoog struikgewas / lage bossage tussen het weggetje en de A28, net voldoende om ons vanaf de autosnelweg onzichtbaar te maken. Ik zette de kort geleden aangeschafte Solarcon Imax2000 subtiel half boven een boompje uit en de auto dicht tegen het hek van een weiland daar aan het eind van het weggetje, om deze weer wat te camoufleren (zo ver dat ging, gelukkig is ie zwart) vanaf de N301 gezien. Want dit was niet alleen de weg waar men vandaan moest komen om ons te bereiken, ook werd deze weg genomen om vanaf draaipunt Leusden Danny de Feestvos in Zeewolde te bereiken. De kans was dus levensgroot dat hier radiovossenjagers die daarna ons moesten zoeken voorbij zouden komen. Een tricky kunstje maar juist daarom zo leuk. En het werd nog spannender voor ons toen er gemeld werd dat Danny problemen met de apparatuur had (aggregaat en linear gesneuveld in 1 vosavond, hij vertelde het mij desgevraagd zelf bij Pierre thuis... shit zeg!). Hierdoor kwamen er veel deelnemers rond 20:00u voorbij en toen waren wij al druk doende de opvallend lange 7.20m lange Imax neer te

zetten langs de weg achter de struiken... Maar we waren op onze hoede en bleken achteraf niet gezien. Wel had die slimme Stefan uit Hilversum alle kunstjes van die avond wèl door. Hij zei zelf bij binnenkomst bij ons dat hij de Imax had zien staan vanaf de N301 (laag staande zon scheen er natuurlijk op, dan gaat ie schitteren omdat het oppervlak glad en wit is) en door een opmerking van mij en eerder één van Pierre over de frequentie had hij bij ons aangekomen al de overtuiging dat de eindvos bij Pierre thuis was en dat adres wist hij ook al te vinden. Ja win je wel heel makkelijk een wedstrijdje natuurlijk (...) want niet dat ik het Stefan en zijn dochters niet gunde, maar eigenlijk was het team Stopcontact Sprinter de winnaar naar mijn mening. Want die wisten echt van niets en werden achteraf gezien 2^e op eigen kracht en geheel onwetend. Complimenten voor hen en gefeliciteerd!

Deze sociale jonge dames kwamen ons meteen welkom heten bij het hek bij aankomst

Maar goed, ik loop vooruit op de zaken, want het was inmiddels 20:10u en de afspraak met de organisatie was dat wij om 20:15u zouden starten met onze uitzending. Dat was eigenlijk te vroeg na de problemen die onze voorganger Danny had ondervonden, maar blijkbaar was dat voor een aantal deelnemers geen probleem. Ik noemde al Stopcontact Sprinter. De dame en heer waren er als eerste en dat was knap omdat er ook de hele avond één of ander Duits vrouwtje constant nummers aan het opsommen was. Volgens Rob geheimtaal van spionnen (...). Wat het ook was ik er werd er knettergek van, want als waardige radiovos zet ik de squelch (ruisonderdrukker) net op het randje, zo dat roepende deelnemers mij kunnen bereiken. Maar in dit geval waren het geen roepende deelnemers maar steeds dat vervelende mens met haar nummers en dat ging maar door... Tegen het einde van de avond besloot ze blijkbaar dat zo'n piepje ook wel leuk was en begon zij ook een melodietje uit te zenden. Dat zou het voor deelnemers alleen nog maar verwarrender hebben gemaakt, ware het niet dat wij haar hoorden door de sublieme antenne en de goede condities. De meeste deelnemers met hun lage antennetjes hoorden haar gelukkig niet... Stopcontact Sprinter was dus 1 en niet lang daarna verscheen nr 2 al en dat was Stefan uit Hilversum met zijn dochters die later op de avond wist te melden dat er hagelstenen als golfballen op o.a. auto's in Hilversum waren gevallen en schade hadden aangericht. Nu hadden wij nog nergens last van... nog niet...

Stef en Brit uit het hoogste deel van Noord-Holland (zij zijn van de Poldervos die ergens bij de Afsluitdijk zijn basis heeft) volgden als derde team en dat was toch ook wel een goede prestatie. Hun opvallende auto was ook een leuk plaatje trouwens en hun enthousiasme maakte het af. Leuk hoor! Toen werd het stil, maar niet voor lang...

Het bijna vervallen weggetje werd al donkerder toen we nog minstens 3 auto's verwachtten...

De volgende auto die binnen kwam verscheen na een korte stilte en de bestuurder herkende ik niet direct maar zijn bijrijder wel. Dat was de andere eigenaar van een Imax 2000 antenne uit Amersfoort welke ons regelmatig van mooie S-rapportjes voorziet. Dat is de Limburger Tage uit Amersfoort centrum en zijn chauffeur was de Dekmantel, een bekende in deze regio weet ik uit verslagen. Ook zij werden al spoedig gevolgd door een volgende deelnemer en die herkende ik wel al toen ze

nog maar halverwege het weggetje waren in onze richting. Dat was zonder twijfel de mooie grijsblauwe mercedes van Fred uit Alphen a/d Rijn en zijn navigator. En daarmee was nummer 5 ook binnen. Volgens de inmiddels verschenen deelnemers waren er wel een stuk of 8 teams onderweg dus wij verwachtten nog wel 3 auto's vanaf hier. Stilletjes hoopte ik dat dit niet te lang ging duren en had mij al voorgenomen (ook om de gezelligheid bij Pierre thuis niet te lang uit te stellen) tijdig hints te gaan geven zo dat het geen nachtwerk ging worden hier langs de A28. Maar de hoofdreden voor deze keuze was de lucht welke zowel in het zuidwesten als het noordoosten dezelfde vreemde kleur begon te krijgen als vorige week vrijdag in Lisse. En wat daarna kwam hebben we geweten (...). Schuilen onder het viaduct aan het begin van het weggetje was geen optie, want daar stonden palen. Nu had deze of gene die binnen was daar wel een oplossing voor maar daar ga ik hier nu niet verder op in. Ik wilde gewoon op tijd aan een broodje bal zitten en van het uitzicht op grote hoogte genieten. Zo vaak zie ik Pierre en Vera niet en ik heb er nooit een geheim van gemaakt dat ik het fijne mensen vind.

Deze foto werd in een andere richting genomen (west) maar ook hier op zien we de dreigende luchten ontstaan

Terwijl de lucht inmiddels dus wel duidelijk had gemaakt dat Pierre's besluit thuis te blijven de goeie bleek te zijn, hadden wij er al weer één binnen. De mercedes van Fred werd namelijk op de voet gevolgd door een oude bekende, dat was Rokers. Ik had hem al jaren niet gesproken maar zijn praatjes waren niet minder geworden. De hele auto werd open getrokken om het één en ander te laten zien aan ons maar dat mag ik wel hoor. Ik vind het één van de leukere dingen aan het vos staan, de enthousiaste verhalen van deze mensen. Veel leuker dan die arrogantie die je vaak in het uitgaansleven treft (daar kwam ik vroeger veel en dat is een hele andere sfeer). Rokers had alle tijd voor zijn mooie verhalen, want er gebeurde even niets. D.w.z. wat binnenkomers betreft, want

boven ons was duidelijk de boel in (foute) ontwikkeling en ik begon alvast wat opruim werkzaamheden te voorbereiden. En toen verscheen er een opvallend witte wagen die ik niet direct kon plaatsen, maar Rob wist het wel. Het was Spookrijder Jr. met zijn nieuwe aanwinst, de Nissan. Dat was de volgende die altijd bergen gespreksstof mee brengt ☺

Ook in deze derde richting de dreigende luchten, dus ik werd langzaam onrustig en begon tips te geven...

Het werd tijd om een tip te geven en ik begon met de vertellen dat de deelnemers in de buurt van Nijkerk moesten zijn (dat was hemelsbreed amper 300 meter verder op, maar wel aan de andere zijde van de A28. Die Spookrijder (Collin) wist te melden dat hij daar werkt in dat industrieterrein en er dan ook aan het zoeken was een tijdje... Nee Collin, verkeerde kant van de snelweg! Dat was dan ook mijn volgende tip geweest, want die luidde: 'We staan vlakbij Nijkerk maar niet er in! Kom naar de N301 naast Nijkerk, dus aan de andere kant en kijk om je heen'.

Stefan had immers de Imax gezien. 'Dan kunnen anderen dat waarschijnlijk ook wel', dacht ik.

Nou dat bleek want hier hadden we dus Spookrijder die ik na veel praten toch adviseerde eens Pierre te gaan uitpeilen, want het was al dik na negenen, terwijl Pierre om 21:00u al begonnen was met uitzenden. Fred en zijn bijrijder dronken hun flesjes water leeg want die konden nu ook eindelijk gaan vertrekken. Ze stonden namelijk ingesloten door Rokers achter hen en die kon weer niet weg doordat de witte Nissan van Spookrijder Jr. er achter stond. Maar nu ging het drietal dan vertrekken en ik smeekte bijna het Universum dit niet langer meer te laten duren. De lucht werd echt dreigend.

Hoe zou het voor deze meiden zijn als er onweer nadert. Ze hadden vast een plan...

Mitch uit Hoofddorp had al weer een tijdje terug via de frequentie gemeld dat hij nog zoekende was, maar de volgende binnenkomer was iemand anders. Richie Clitchy heb ik genoteerd, een vriendelijke vent waar Rob meteen weer hele verhalen tegen afstak over antenne gebruik en alles waarvan hij denkt veel te weten. Ik liet het lekker gaan, kon ik weer verder met het opruimen te voorbereiden. Ik wilde zodra de laatste binnen was zo snel mogelijk alles de auto in hebben, want als het los ging was er geen tijd meer voor...

En toen was daar Mitch, hij reed weer alleen en dat is voor hem altijd een lastige. Maar feit was ook nu weer dat hij er was en ik wil er even bij vermelden dat hij Richie voor was gebleven bij de eindvos. Ruim ook, dus Mitch deed het nog niet zo slecht want Pierre woont op een lastige plek en als het signaal van 50 meter boven je komt ontstaat het zogenaamde 'paraplu effect' wat je behoorlijk in verwarring kan brengen als deelnemer.

Minpuntje was dat toen Mitch binnen kwam en om Cola vroeg ik net het laatste blikje had uitgedeeld. Ik was er namelijk niet vanuit gegaan dat er zoveel deelnemers zouden blijven staan bij ons omdat wij de middelste vos zijn. Meestal willen mensen dan verloren tijd inhalen, maar door de vertraging bij vos 1 hadden de meesten eerder tijd over. En omdat dit een kilometer vos was, ging het er niet om hoe snel je binnen kwam bij de eindvos maar hoe kort je de gereden kilometer hebt kunnen houden. Daarom had niemand haast en vloog op deze warme avond de frisdrank en het koele water er doorheen. Alles was op, terwijl we maar 1,5 uur hebben gestaan.

Toen Mitch er was begon ik binnen 5 minuten met inpakken en dat was maar goed ook, want we hadden hierdoor een droge radiovos en alles netjes in de auto bij aankomst bij Pierre. En toen we daar de auto uit stapten, was het donderen net begonnen en gingen net de lantaarnpalen aan. De eerste druppels vielen toen we voor de portiek stonden en dat bleef nog even zo tot we een halfuurtje binnen waren en aan een overheerlijk biologisch broodje bal zaten. Het flitsen werd intensiever en opeens staken er windstoten op en ging het los... en goed los ook!

Beter kon het niet, de hele planwijziging en planning betaalde zich 100% goed uit.

Bij Pierre was er ook nog een verrassende aanwezige (bij ons waren ze niet binnen geweest). Alex en Daniëlle van de Nijkerkse Gezelligheids Vos die ik nog ken van de tijd dat hij in Putten bij de radio zat en ik nog wat aan het napiraten was op de radio. We hadden berichten voorbij zien komen dat Alex ziek was en later vermeldde Pierre in zijn verslag dat hij eigenlijk ook verrast was omdat het nog niet helemaal over zou zijn. Maar hij was er toch en dat is dan toch leuk. Er waren trouwens nog meer teams die niet bij ons waren geweest, maar niet veel. 2 of 3 dus dat viel wel mee. Beter ook, want we hadden geen frisdrank meer... 😊

Moe. Ik heb door de hitte van voorgaande week geen oog dicht gedaan 's nachts

Bij Pierre thuis verraste het stel ons niet alleen met broodjes bal gehad van de boer, maar ook kregen we nog een chocoladereep met de tekst op de verpakking 'Dank je wel' (omdat wij een radiovos voor ze neer hadden gezet, maar natuurlijk, waarom niet?). Ook kregen de eerste 3 binnenkomers (dus ook team Stopcontact Sprinter) een kleinigheid mee naar huis. Dat hadden de mensen van de ATV dus weer prima geregeld. Hun hondje schrok nog steeds van mij (zal wel smaak hebben...) en ik verbaasde mij zoals gewoonlijk weer over hoe Pierre en Vera wonen. Ik vind het een fantastisch top appartement op een geweldige plek.

En na dat de meeste mensen vertrokken waren, vertrokken Rob en ik ook maar niet voordat we Pierre, Vera en hun helpende hand Fay bedankt hadden voor hun inzet. Het was allemaal weer prima in kannen en kruiken (catering is echt hun specialiteit, dus ik hoop dat ze niet teveel mensen te eten vragen want die blijven waarschijnlijk terug komen...). Rond 23:00u stonden we buiten en de terugweg was een natte boel d.w.z. de snelweg A1 had hier en daar zulke diepe plassen dat de 'tracking control' van mijn auto moest bijspringen. Dat is iets wat ik heel zelden heb mee gemaakt. ABS oké, maar 'tracking control'?! Het was dan ook echt niet normaal, vooral rond Hilversum. Er kwamen meldingen uit Flevoland en Hilversum over beschadigde autodaken en absolute wolkbreuken met heel veel wind.

Wat ben ik blij dat Pierre, Vera en Fay niet buiten stonden en dat het begin van de avond Danny Half Watje en ons ook gespaard heeft door te wachten met de ellende.

Toen wij ons draaipunt passeerden (afrit 8 Hilversum / Bussum Zuid) was de ellende net voorbij en dat verklaarde die diepe plassen dus.

Dit was dus op alle manieren goed gelopen. Veel beter dan die stormachtige bliksemse avond vorige week vrijdag met Streekvos 23. En om dat voor Pierre, Vera en al die enthousiaste deelnemers te mogen doen... dat was mij een waar genoegen!

Deelnemers bedankt voor het deelnemen, Rob weer voor de foto's en Pierre, Vera en Fay voor de catering en gastvrijheid.

Namens de Streekvos tot a.s. vrijdag, want dan is Streekvos 24 alweer in het verschied.

Niets is overdreven hoor (foto: Stefan de Steelpan uit Hilversum)

Binnenkomers Streekvos 23a:

1. Stopcontact Sprinter uit Zeewolde
2. Stefan (met beide dochters) uit Hilversum
3. Stef en Brit uit Wieringerwaard
4. Dekmantel met Tage uit Amersfoort
5. Fred met bijrijder uit Alphen a/d Rijn
6. Rokers
7. Spookrijder Jr. uit Putten
8. Richie Clitchy
9. Mitch uit Hoofddorp

We hebben geen S-rapporten gehad maar daar hadden we ook niet zoveel mee gekund in deze situatie, dan dankbaar aannemen en ter kennisgeving tot ons nemen.